

XXI. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok

Több mint tízezren a NAK standján

Bizony már a kiállítás helyszínét sem volt könnyű megközelíteni április 25-én, a kilométeres sorok végén rendőrök és biztonsági őrök hada terelgette a járműveket a tucatnyi parkolóba. Pedig legalább ennyien biciklivel érkeztek: a kerítéshez támasztott ezernyi kétkerekű út menti látványa pedig több volt, mint lenyűgöző. A Hód-Mezőgazda Zrt. hódmezővásárhelyi expójára az idén is körülbelül hatvanezren voltak kíváncsiak, szinte annyian, mint az összes többi hasonló országos rendezvényre összesen.

Vitathatatlanul ez Közép-Európa egyik legnagyobb állattenyésztési szakkiállítása, a tömegben nem is volt nehéz szlovák, román, horvát és szerb szavakat felfedezni. Természetesen a kiállítók és látogatók zöme a magyar állattenyésztés jelenéről és jövőjéről akart minél többet látni és megtudni. Szerencsére a megnyitó köszöntői, a szokásos beszédektől eltérően, egyértelmű üzeneteket közvetítettek. *Feldman Zsolt*, agrárgazdasáért felelős helyettes államtitkár például figyelmeztetett arra, hogy tenyésztők, állattartók, feldolgozók és kereskedők és a finanszírozó csak úgy maradhatnak életképesek, ha a józan ész szabályai szerint kooperálnak egymással. „Minden erőnkkel az állattenyésztés jövőjének zálogát is jelentő feldolgozóipar megerősítésére fogunk fókuszálni, hiszen ennek a szűk keresztmetszetnek a kitágítása és ennek a területnek a lélegzethez jutása minden mezőgazdaságban érintettnek alapvető érdeke” – tette hozzá a helyettes államtitkár. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát képviselő *Éder Tamás* alelnök pedig arról be-

szélt, hogy az ágazat kisebb-nagyobb „lemaradásának” egyik oka, hogy legkorszerűbb fajták és technológiák nem jutnak el hozzánk, részben azért, mert még jelen van a „minden úgy jó ahogy van” szemlélet, de az így gondolkodókat a piac rövid úton rendbe teszi. Ezért is jók ezek a seregszemlék, ahol a minőséget kínálják fel a kiállítók.

A szakmai szemlélő is megállapíthatta, hogy az idei felhozatalon önmagában nem múlhatna a mezőgazdaság jövője. Egyikük úgy fogalmazott, ha az expót négy sarkánál felemelnék, és valahol letennék Franciaországban vagy Nagy-Britanniában, akkor is megállná a helyét, nemhiába volt az állatok bírálatát végző szakemberek között is szép számmal angol, német, francia.

Ügynevezett Show-bírálat, amely állatfajtánként különböző ringekben zajlott, többek között a típust, az arányosságot, a törzshosszt, a nemi jelleget, az egyes testrészek formáit, a lábszerkezetet vizsgálta, de pontokat ért az állat megfelelő mozgása is. A szépet meg még szebbé tette a gazda, ha olajozta a kancája patáját vagy ha nem is hájjal, de babakencével kengette a kocája szőrét.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara különdíját érő, hivatalosan, „Sertés magyar nagy fehér x magyar lapály F1 kocasüldő csoport” is megkapott minden gondoskodást, tenyésztőjük, *Hevesi István* kezében gyakran fordult meg a kendő és az olaj. A mindszeri tenyésztő úgy kezdte a felkészítést, hogy a 150 kandidáló állat körét fokozatosan szűkítette, így maradt végül három és egy tartalék kocából álló csapat, azokból, akik leginkább hasonlítottak egymásra és tudtak együtt „dolgozni” az összeszokás idején. A fiatal vállalkozó azt mondta, aki nincs itt a versenyen az a piacon sem él: „versenyzünk, hogy bizonyítsunk magunknak”. Hevesi István szerint összefogásra van a legnagyobb szükség, ugyanis félő hogy leépül a magyar sertésenyésztés, nem lesz választék, és oda juthatunk, hogy a hazai piac új urai majd egyszerűen leterelik a kamionokról az előre kiválasztott tenyészállatokat a gazdaságok kapujában. Még vásárolhatók magyar génállományú sertések, de már most nehéz lenne egy hirtelen jelentkező tömegigénynek megfelelni. Hogy mennyire valós a veszély más állatfajok esetében is, azt jól példázza a kamara másik különdíját elhozó, 1477-es számú „legszebb magyar merinó jerke” *Sebők Mihály* tenyészetéből. A magyar merinó juh létszáma ugyanis annyira lecsök-

kent, hogy a kormányzat tervei szerint, 2015-től védettséget élvez. A történelmi gazda a tenyésztési és állattartási kedv sorvadására csak egyetlen adatot mond: 1980-ban a magyar merinó kiváló 20-22 mikronos gyapja ugyanúgy 320 Ft-ot ért a piacon kilogrammonként, csak akkor abból még 36 liter gázolajat lehetett vásárolni.

IMPRESSZUM

NAKlap, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara lapja
II. évfolyam 5. szám

Kiadó és alapító: Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, Györfi Balázs elnök • **Főszerkesztő:** Böle István • **Marketing, PR és kommunikációs igazgató:** Fekete Zsannett Zsuzsanna • **Címlap:** Süveg Áron • **Fotók:** Prág Ferenc, Schmidt Andrea, Süveg Áron, Gyulai Tóth Zoltán, Pelsőczy Csaba • **Szerkesztőség:** NAK, 1119 Budapest, Fehérvári út 89.-95. Telefon: + 36/1 802 6148 • **E-mail:** ujsag@nak.hu • **Hirdetésfelvétel telefonszáma:** NAK, 1119 Budapest, Fehérvári út 89.-95. Telefon: + 36/30588 5429 • **Nyomda:** Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. • **Felelős vezető:** Majláth Zsolt László • **Terjeszti:** Magyar Posta Zrt. Hírlap Igazgatósági Hírlap Értékesítési Osztály, 1089 Budapest, Orczy tér 1.

ISSN 2064-308X

A hirdetések és egyéb reklámkiadványok tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal.

A projekt az MNVH Elnökségének értékelése alapján a Nemzeti Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága jóváhagyásával valósult meg.

AMENNYIBEN LE- VAGY FELIRATKOZÁST SZERETNE INTÉZNI A NAKlap-PAL KAPCSOLATBAN, KÉRJÜK, HASZNÁLJA AZ ÜGYFÉLKAPUT (<https://ugyfekapu.nak.hu>) VAGY KERESSE FALUGAZDÁSZÁT.

Hogy a juhágazat krónikájának fényesebb lapjai jöhetnek, arról a kiállítás részeként tartott XXX. Juhásztalálkozón esett szó. A megnyitót tartó Kis Miklós kamarai alelnök szerint a juhászatnak komoly jövője van, és már túl van az uniós csatlakozást követő mélyponton. Az ágazatot az EU-s és magyar támogatási politika, illetve a magyar földbirtok és földhasználat szabályozásával lehet támogatni, hiszen legeltetés nélkül nincs juhászat. Kis Miklós szerint a szakképzés is stratégiai ügy, és ebben, mint ahogy a többi kérdésben is számítani lehet a NAK együttműködésére.

Segítségét és információkat a Kamara kiállítási területén is igénybe vehették a gazdák és a látogatók. A „NAK-falu” kellős közepén, egy működő eredeti Hoffer traktor pöfögésére vonzotta a látogatókat. Az intenzív mezőgazdasági termelés hőskorának szimbólumát 11 faház ölelte körbe, ahol már inkább a mai irány, a minőségi kézműves élelmiszerek serege mutatta magát. Szalámi, bor, gyógynövény, zöldség: mindegyik egyedi és kiváló minőségű.

Az egyik, kamarai lakot a sajtosok vették birtokba. Farkas Imre Algyőről, először „fünyírásra” kapott egy kecskét, abból fejlődött a mai 100 állatból álló csapat. A kecske tejére jellemző, hogy minden aroma érezhető benne, amit az állat megevett, ezért bár a fenyőtől a rózsáig mindet megrág, mégsem lehet szabadjára engedni. Egyébként „jó fejek”, barátságosak, mondja a gazda, és a gondoskodást bő tejjel hálálják meg. Sikertörténet a kopáncsi Bozóki Máriaé is. Két éve még három tehén tejét vitte a szegedi Zrínyi utcai kispiacra. Azóta 17 állatot fejnek naponta, a tej és tejtermékek készítése és kiszállítása állandó feladat. Az állatok rideg tartásban, télen-nyáron a mezőn élnek. Házi sajtjuk nem oltással, hanem forralás után ecettel készül és a vevők kívánságára ízesítik: így van fokhagymás, diós, oregánós, lilahagymás. „Fut a szekér” most már növekedési gondok elé néz a gazdaság.

„Tanácsal, információkkal természetesen tudunk segíteni.” Ezt már Kispál Ferenc a házigazda, a NAK Csongrád megyei Szervezetének elnöke mondta, és a kiállító terület fő sátrára mutatott, ahol a falugazdászok és referensek álltak rendelkezésre. Főleg a fiatal gazda támogatások és a földbizottságok ügyében érkeztek kérdések, de a szakképzési lehetőségekről is sokan faggatták a kamara embereit. A megyei elnök szerint a standot felkeresők nagy száma visszaigazolása az éppen egyéves NAK munkájának, egyfajta szimbolikus születésnapi ajándék.

Az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok rendezvénye kezdi kinőni a területét, akkora az érdeklődés. Ezt a szervezők foglalmazták meg így és ezzel alighanem a látogatók is egyetértettek. A sok mai gonddal küszködő, de nagy hagyományaira méltán büszke ágazat számára talán ez lehet az egyik derűlátásra okot adó tényező.